

af 1,000 Kroner, skal det være min Bestræbelse at se at komme igennem dermed paa bedste Maade. — Derimod vil jeg i denne Forbindelse gjøre nogle Bemærkninger angaaende et Spørgsmaal, som ikke har fundet Udtryk i noget Ændringsforslag til Finantsloven nemlig Spørgsmaalet om Uniformeringen af Assistenterne. Jeg skal da først sige, at Grunden til denne Foranstaltning er Fabrikinspektørernes Ønske og Indstilling til Ministeriet i saa Henseende. Det vilde næppe have faldet mig ind af egen Drift, men det er slet ifølge en Indstilling fra Fabrikinspektørerne og deres Begjæring derom. Jeg kan overfor de Bemærkninger, som fremkom fra et æret Medlem fra Bornholm (Blem) kun sige, at det er mig ikke vitterligt, at der under Lovens Behandling, hverken her i Thinget eller i Udvalget, er foreslået Noget, hvoraf jeg kunde slutte, at man havde saa meget imod det, saaledes at det endog skulde kunne siges at være uloyal, at man var skredet til en saadan Foranstaltning; om noget Saadant foresaldt der ganske sikkert ikke den mindste Udtalelse. Det er ganske rigtigt, at disse Assistenters Dimaal ikke alene er at udøve Statens Kontrol, at drage de Paagældende til Ansvar, for at faae dem mulktterede og straffede, hvis der er noget galt; men at det ogsaa i det Hele taget skal være deres Opgave at være veiledende her. Jeg kan virkelig ikke indse, hvorfor en Mand ikke skulde kunne udøve en saadan veiledende Virksomhed, fordi han bærer en Uniform, som jo forøvrigt er en meget tarvelig Uniform, der ikke kan antages at foranledige ham nogen stor Udgift, naar han da skal være ordentlig klædt, hvilket dog maa være Meningen. Jeg kan derfor ikke Andet end udtale, at det har forundret mig, at man har fundet saa Meget at indvende imod denne Bestemmelse. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 47 angaar, paaskjønner jeg den Anerkjendelse, som jeg mener der ligger i dette Ændringsforslag, af, at den Kapital, som Sundhedskollegiet fra ældre Tider af er i Besiddelse af, maa betragtes som en Kollegiet tilhørende Eiendom eller i ethvert Tilfælde, som en Kapital, hvorover Kollegiet maa være berettiget til at disponere, uden at den uden videre kan tages til Benyttelse i Statsformaals Tjeneste. Jeg antager nemlig, at det er Meningen med Bevillingen, at man i Principet anerkjender dette ved at bevilge saa stort et Beløb, som der maa antages at ville medgaa til Medicinalberetningens eller Sundhedskollegiets Aarsberetnings Udgivelse, uden at det skal være nødvendigt i saa Henseende at angribe denne opsparede Sum. De øvrige Medsat-

telser, navnlig paa Kontorhold, kan jeg jo kun beklage; men det skal jeg ikke opholde Thinget videre ved. At man ikke ønsker at oversføre de 250 Kr. til Udgivelse af Samlingen vedrørende Medicinalvæsenet til Sundhedskollegiet, men ønsker, at det skal forblive som hidtil, at den udgives ved Lægeforeningen, er et Punkt, jeg ikke skal opholde mig videre ved, da jeg ikke antager, at der fra nogen Side lægges overordentlig stor Vægt derpaa. — Ændringsforslag Nr. 48 har oftere været for, idet jeg flere Gange har forstøjet at faae Bemyndigelse paa at anvende den bevilgede Sum ogsaa til Understøttelse af bestaaende Sygepleieforeninger og ikke indskrænke det alene til Uddannelse af Sygepleierster. Man har tidligere fra flere Sider udtalt nogen Sympathi med Tanken; men da hele Udvalget i de senere Aar udtaler sig mod det, skal jeg ikke alene finde mig deri, men jeg tror ogsaa, at jeg i Fremtiden vil lade rent være med at stille Forslag i den Henseende, da der ikke er Noget vundet ved, at det Aar efter Aar kommer frem og forlæstes. — Der var en Tid, da der virkelig fra enkelte Medlemmers Side syntes at være nogen Sympathi for at strække sig noget videre i Sygepleiens Interesse; men da jeg ikke har mærket Noget til det i de senere Aar, vil jeg høre op med at begjære denne Udvidelse af Bevillingen.

Hvad §. 25 angaar, som handler om Island, da maa jeg beklage, at man ikke vil bevilge de 1,500 Kr. til Departementschefens Rejse til Færøerne og Island. Jeg stillede dette Forslag for et Aar siden, hvor det ikke vandt Thingets Bifald; forrige Aar stillede jeg det ikke. Grunden dertil var ikke den, at jeg mente, at det i og for sig var uhenigtsmæssigt; men Grunden var den, at den daværende Departementschef blev saa syg — siden er han som bekendt død — at der slet ikke kunde være Tale om, at han kunde rejse, selv om man bevilgede Beløbet. Han er, som sagt, nu død, og der er kommet en Anden i Stedet, og om ham gjælder noget Dignende som om den Forrige, at da Manden er dansk af Nationalitet og ikke nogeninde har været paa Island og Færøerne, vilde det være nyttigt for ham i hans Stilling, om han kunde faae Leilighed til at gjøre sig bekendt med Forholdene paa disse Steder, som i saa mange Henseender ere meget forskellige fra Forholdene her i Landet, og fra det Synspunkt, da jeg anser det for nyttigt, om han kunde faae denne Leilighed, beklager jeg, at man ikke har villet gaae ind derpaa. — Hvad det andet Spørgsmaal angaar, det blev reist om det Forskud, hvori den danske Statskasse